

Sygn. akt IV KO 9/18

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 22 lutego 2018 roku,
w sprawie **S. S.**,
oskarżonej o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i in.,
inicjatywy przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w R.
z dnia 11 stycznia 2018 r.,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w R., postanowieniem z dnia 11 stycznia 2018r., wystąpił z inicjatywą przekazania sprawy S.S., oskarżonej m.in. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., do rozpoznania sądowi równorzędnemu w G. z uwagi na treść art. 37 k.p.k. W pisemnych motywach wystąpienia wskazał, że oskarżona, która obecnie przebywa w Zakładzie Karnym w G., nie może stawić się na rozprawę w Sądzie Rejonowym w R. - właściwym terytorialnie, gdyż po urodzeniu w lipcu 2017r. dziecka obecnie sprawuje całodobową opiekę nad nim w Domu Dziecka Zakładu Karnego w G. W związku z powyższym niezalecane jest przetransportowanie S. S. na dłużej niż jedną dobę, a byłoby to konieczne ze względu na odległość pomiędzy miejscem osadzenia oskarżonej a Sądem właściwym terytorialnie do rozpoznania jej sprawy. Jednocześnie z informacji przesłanej z Komendy Wojewódzkiej Policji w B. Wydziału Konwojowego wynika, że wyklucza się dokonanie transportu jednodniowego

oskarżonej ze względu na znaczną odległość z R. do G. (w obie strony trasa wynosi ok 1056 km) i szacowany czas konwoju wyniósłby ok. 13 godzin w obie strony, a temu sprzeciwiają się przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 października 2001r. w sprawie rozkładu czasu służby policjantów. Nadto niewskazany jest również przyjazd oskarżonej wraz z dzieckiem do R., gdyż w okręgu działania sądu właściwego miejscowo żaden zakład karny nie jest przystosowany do przebywania matki z dzieckiem. Nadmienić należy, że ostatnia informacja z Zakładu Karnego w G. potwierdzająca konieczność ciągłego przebywania oskarżonej z dzieckiem pochodzi z 12 grudnia 2017r. (k. 221).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postulat Sądu Rejonowego w R. należało uznać za zasadny.

Warunkiem przekazania w trybie art. 37 k.p.k. sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu jest również niemożność toczenia się postępowania sądowego, gdyż dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga, aby postępowanie sądowe było przeprowadzone sprawnie i zakończone w rozsądnym terminie. Jeżeli zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania, to aktualizuje się możliwość przychylenia się do wystąpienia sądu. W omawianej sprawie miały miejsce tego rodzaju uwarunkowania. Z dokumentacji zawartych w aktach wynika, że Sąd właściwy podejmował czynności procesowe zmierzające do rozpoczęcia sprawy i otwarcia przewodu sądowego, co było udaremnione przez okoliczności niezależne od Sądu, a leżące po stronie oskarżonej. Z akt sprawy jasno wynika, iż oskarżona jest w okresie laktacji, całodobowo zajmuje się dzieckiem i z tego powodu nie może się ona stawiać na sądowe wezwania, które wiązałyby się z koniecznością przetransportowania jej na czas powyżej jednej doby z G. do R.

Należy zauważyć, że Sąd właściwy terytorialnie zwrócił się już raz do Sądu Okręgowego w R.o przekazanie sprawy S. S. w trybie art. 36 k.p.k. do G. Sąd Okręgowy po rozpoznaniu sprawy stwierdził jednak brak przesłanek z art. 36 k.p.k. Nie wykluczało to jednak rozważenia przez Sąd Najwyższy warunków do ustanowienia delegacji sądowej ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Z rzetelnej dokumentacji przedstawionej w aktach sprawy wynika, że oskarżona nie

będzie mogła w najbliższym czasie uczestniczyć w procesie w Sądzie właściwym miejscowo, zaś pozostali uczestnicy podlegający wezwaniu na rozprawę to pokrzywdzona mieszkająca w R. i świadek zamieszkały w W., przy czym odległość z W. do R. jest porównywalna z trasą z W. do G. Mając na uwadze, że oskarżona w postępowaniu przygotowawczym przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, zaś jej wyjaśnienia są zbieżne z relacją świadk¹ów, wskazać należy, że art. 177 § 1a k.p.k. daje Sądowi rozpoznającemu sprawę możliwość przesłuchania świadka w sądzie jego miejsca zamieszkania przy użyciu urządzenia technicznego.

Zgodzić się należy ze stanowiskiem Sądu Rejonowego w R., że zaniechanie podjęcia decyzji o przekazaniu sprawy Sądowi położonemu blisko miejsca, w którym osadzona jest oskarżona, spowodowałoby dalszą przewlekłość postępowania.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

KC